

מסורת הש"ס

בשלישה מקומות פרק ראשון תמיד

בה:

עין משפט
גר מצוהא מ"י פ"ה מ"ה
ב מ"י פ"ה מ"ה
ג מ"י פ"ה מ"ה

שיטה מקובצת

[א] המקדש בבית הניצוץ
אבנים בבית הניצוץ
ובבית המוקד: [ב] עליות
הרובים שומרים. ס"א
מסבירים: [ג] ובית גדול
היה כר דקני בית אב היו
ישנים כר בידם ופרחי:
[ד] סכנו: ס"א סכנו:
[ה] פושטין ומקפלין
ומניחין: [ו] המקדש יקנו
כלים אחרים: [ז] דר.
עין חסד ויפא ע"י
הנר: [ח] דר
ומתרגומין: [ט] ורוא:
[י] ובס"א שבת היב
ובציאות ל"ש נוסח:
ל"ש כ"ה כ"ה של:
[יא] בקטניות הפחותות
ל"ש כ"ה כ"ה של:
[יב] כ"ה כ"ה של:
[יג] כ"ה כ"ה של:
[יד] כ"ה כ"ה של:
[טו] כ"ה כ"ה של:
[טז] כ"ה כ"ה של:
[יז] כ"ה כ"ה של:
[יח] כ"ה כ"ה של:
[יט] כ"ה כ"ה של:
[כ] כ"ה כ"ה של:

פ"ה הרא"ש

בשלישה מקומות
הבהנים
שומרים בבית המוקד
וב"ה פ"ה מ"ה מ"ה
בשלישה מקומות הבהנים
שומרים שומר זה אינו
משום חסד נניח עליו
עוונות המקדש עוונות
אלה נניח המבני הוא
דכחי ושמור וגם כדור
המקדש שלא יפסיד ונעם
ממנו לא יום ולא לילה
דכחי מיידיע: [מ"ג]
[א] ושמרת את שמירת
הבית מ"ה מ"ה
אבנים: [ב]
משפטין: [ג] את
הקטנות. ואבנים היו
ראש לחיות משפחה שחי
בבית: [ד] נפשות הקטנות
נלחצו כמות [ד] [ל].
שלא רצו ללכת עם משפחה
הקטנות: [ה] בית הניצוץ.
כמן המוקד היה
פחותה מזה אחר ועליו
מחם מנחין זה והיה זה
אורח מניח לכן נקראת
לשמה בית הניצוץ: [ו]
המוקד. על שם שחמדי
היה זה המוקד גדולות
יהיה זה המוקד הבהנים
המקדש ויפסיד על
ההפסד: [ז] ונקראת בית
במחנות [ח] נקראת בית

בשלישה מקומות. משום דנשי לאורוי במעשה דתמיד עוצרת כהנים
נקט מחלה שמירתן ומקום שביקן עד שהוא מסדר כל
הסדר שנתחלה עוצרין וכו' כאשר הוא מסדר במשנה ובגמ' נפקא לן מקרא
דבית המקדש כרין שימור^(א) דא לא נפקא לן מקרא הוא אמרנא דלא כרין
שומרים דאין עוונות במקום עשירות ואי
נגבי כלי המקדש^(ב) קנו אחרים ועוד
דהוה אמרנא דנחל שומר סג. ומקום
שמירתן הוא צבית אבנים וצבית
הניצוץ וצבית המוקד: הכי גרסין בבית
אבנים ובבית הניצוץ היו עוונות. בית
אבנים היה לשבת משפטי הקטנות
כתנן בפ"ק דיומא (דף טז:) הולכיהו
לעליית בית אבנים גבי כהן גדול
ללמדו לשם הלכות פסנה שהיה אחר
במזבחות קטות שצמקו כדמפרש
ביומא (דף טז:) ולפי שאין אומנין על
מעשה הקטנות נקראת על שם ומספקא
לן ביומא במקום עליית בית אבנים
היכן היה דאמרין בפ"ק דיומא (דף טז.)
שמי לשכות היו לכהן גדול לשכת
פריהרין ולשכת בית אבנים אחר
נפון ואחר דדרוס ולא ידענא לא לשכת
פריהרין נפון ולשכת בית אבנים
דרוס או לשכת בית אבנים נפון
ולשכת פריהרין דדרוס ושם היה כהן
גדול יין ויומא (דף טז:) מפרש למה
נקרא כן: בית הניצוץ^(א) לא שמעתי ש טעם למה נקרא כן: היו עוונות.
לשמירת כהנים צריך להיות מקום גביה כדנפקא לן בגמרא וילוי עליו
ושמרתן וגזרת הכהנים היו ושמרת לוי לא היה לא למטה אלא
השערים ולכן קרי לה הפסוק ללוי שערם במקום לפי שלא היה
שמירתן אלא אצל השער והכהנים היו שומרין אותו בעליות על מקום
גביה כדרך שומר עיר וכל שומר עיר בין ביום בין בלילה לא היו ישינים.
ועשרים וארבעה שומרים בעשרים וארבעה מקומות נפקא לן בגמ' שדרך
לכית המקדש שהיו שומרים יום ולילה שלשה כהנים ועשרים ואחד נלויים
ואפילו היו אותן עליות צביות מקצתן בעזרה יטולים כהנים לישיב שם כשהיו
עושים דגנין ועליות לא נתקדשו כדאמרין בפסחים (דף פה:) ובעזרה אין
אדם יכול לישיב דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד^(א) והרובין שומרין
שב. רובין קרי כהנים שלא הגיעו עדיין לעשות עבודה כגון שפוחים
מ"ג שנה כמו (שמואל א ג) ויגדל הנער^(א) ומתרגמין ורצא רצא ולפי
שעדיין לא הגיעו לעשות עבודה (אין יכולין לעשותה) עדיין לא היו שומרים
שאותן שיוכלו לעבוד אמן רוצין לשמור ועוד הואיל ויכולין לעבוד אין אנו
מניחין אותן לשמור: בית המוקד כיפה. בית המוקד פ"ה צ"ק דיומא
(דף טז:) ד"ה וזהו: על שם שלא היה האש כנה משם לעולם מפני שהיו נוטלין
האש לצורך המזבח דאמרין בתורת כהנים ששנה להביא מן ההדיוט
שנאמר מזה להביא מן ההדיוט^(א) ויצאיות השבת (שם כ.) חנן ומאחזין
את האור במזבחת בית המוקד ערב שבת עם חשיכה דכהנים ורצין הם
ולא אחר להצטיר ופרש רש"י להחמם שם כהנים שהיו הולכים יחפים
על גבי רצפת העזרה דאמרין בחזית (דף דה.) הואיל וכלי שרת מקדשים
ועזרה מקדשת מה מניין צבלי שרת שלא היה דבר חוץ בין ידו לכלי
ההם נפקא לן מקרא אף עזרה כ"ה יא דבר חוץ ציט לכן הרצפה: בית
כיפה. כלומר לשכת בית המוקד ע"ג לשכת^(א) של אבנים הייתה ונשפץ
הכהנים שומרים לשם צנאוה ע"ג כיפה דשמירתן כרין לעשותה ע"ג
מקום גביה כדנ"ל מקרא וצ"ה גדול היה וד' לשכות פתוחות לשם כדאמר



מקומות *הבהנים שומרים בבית המקדש
בית אבנים בית הניצוץ בית המוקד בבית
אבנים ובבית הניצוץ היו עליות^(א) הרובים
שומרים שם^(ב) בית המוקד כיפה ובית^(ב)
הגדול היה מוקף רובדין של אבן וקני בית
אב ישינים שם ומפתחות העזרה בידם פרוי
כהונה איש^(ג) כסתו בארץ^(ג) לא היו ישינים
בבגדי קדש אלא היו פושטין^(ג) (ג) ומניחין
אותן תחת ראשיהם ומתכסין בכסות עצמן
א"רע^(ג) קרי לאחד מהן יוצא והולך לו
במסיבה

דרומית מזרחית היא הייתה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית לפסית
זה גמז בית חשמונאי אבני מוצה שיקטנס מלכי יון לפסית
מערבית צד יורדים לשכת הטעלה^(א) טמא יורד דרך אותה לשכת
למניין לטובל וצ"ה המוקד הייתה נצפון עזרה^(א) (א) כדמלאה ממסכת
מדות (דף דה:) "שוק רובדין ש" אבן. רובדין כמו יא והיטו על רובד
רצעי שזיכל (יומא דף ג:) והוא דבר הטובל מן החומה ולכן (ד) עשין
שמן הרובדין היו עולין ע"ג מוטותיהן שהיו בתוך כניסת החומה כעין
מעות: וזקני בית אב ישינים שב. אותם שהיה להם לעבוד למחר היו
ישינים בתוך כניסת החומה ולא ארובדין קאי דא"כ ה"ל למימר על גביהם
ועגמא מוכיח שלא על אלו הרובדין היו ישינים דקאמר (ה) אלוטותם
דקא סלקי צדו לאלוטותם ומוקף לאו דוקא אלא אותו בית המוקד שצני
בחול היה מוקף רובדין של אבן כדי לעלות במטות שהן בתוך החומה
דנמקום חול היו ישינים ולא נמקום קדוש^(א) דרש"י שפסין מצדלין בין
קדש לחול כדי שלא ינהגו בקדש מנהג חול: ומפתחות [העזרה] בידם.
כלומר צדי אותם כהנים לשם היו מנוחות כל מפתחות העזרה ומפרש
במסכת מדות (דף דה:) היכן הייתה הנחתן מקום היה שם אמה על אמה
נלשכת בית המוקד וטעלה של שיש צביות מקום וטענת הייתה^(א) קטשה
(א) ומצדדין אותן ע"י ארון הטענות הגיעו מן הנעילה הגביה את הטעלה
מן הטענות על ידי טענת ארץ נמי ע"י אותן הטענות הייתה הטעלה נטולה
בארץ וכשרוצין להגביה מגביהין אותה מן הטענת נטול את המפתחות
מן השלשלת המפתחות נמויין תחת אותה טעלה בשלשלת ועל הכהן
כפנים שער עזרה וכן לוי יסן לו נמויין גמר מלגשול החור המפתחות
למקומן תחת הטעלה וזמן עליו כמות שלו וישן על אותו טעלה: ופרחי כהונה
איש^(א) כפוחו בארץ. פרחי כהונה צבירות שהגיעו לעבודה איש כסותו בארץ
כמות שלו בארץ שלא היה להם כניסה צבירות ומטות נמי לאו אורח ארעא
לעילוי התם כדמפרש בגמ' ו"א היו ישינים בבגדי קדש. גמ' מפרש טעמא
אלא פושטין ומקפלין אותן תחת ראשיהם לא כנגד ראשיהם: ומתכסין
בכסות עצמן. בגדי חול: איירע קרי לאחד מהם. קדר מעשיהם מפרש:

לקמן ובמסכת מדות (דף דה:) ד' לשכות פתוחות לבית המוקד כקטניות
לשכות לטקלין כלומר כחדרים הפתוחות לצירה וע"י מעלות עליון
מהלשכות שמה לבית המוקד צ' בקדש וצ' בחול כלומר שמי הלשכות
הפתוחות לו צ' מהם צביות בקדש ובעזרה וצ' בחול צהר הייתה וצ"ה
המוקד צני חלוי בקדש וחלוי בחול
וראש^(א) שפסין קיים מפסיקין בין
קדש לחול כדי שיהיו כהנים ולא ינהגו
במקום קדש מנהג חול וא"ת כיון שעל
מקום גביה היה צני בית המוקד א"כ
היה הוא חול דגנין ועליות לא נתקדשו
תריץ הכיפה הייתה שיה לקרקע עזרה
לשיכך לא בטלה קדושת כיפה וככהא
גיונא^(א) סוגיא אחרת בפסחים (דף
פה:) על אותה שמועה שיה גנין ועליות
דאמר התם גנין ועליות לא נתקדשו
ופרישן מיידי חלשות ועוד החומה
כלפנים ואמרין בשלמא דחלשות
משכחת דקדושות כששות לקרקע עזרה
אלא ע"י החומה היכי משכחת לה
ומתרגמין^(א) ככר שורא פירוש
החומה קטנה לפנים מחומה גדולה
והיא נמוכה ושור לקרקע גובה
עזרה שקרקע עזרה הוא ועולה
במעלות ומה היו משמחין מערבת
דרומית היא הייתה לשכת טלה קרן
דשם נחמס העלאים המצוקרים

פירוש הראב"ד

בפסחים קדומים
הוצב פירוש הראב"ד
בשוליו העמוד. בשל
הבלין את
השיור לעמוד המשיכו
והדפסירו במסד
הבא וגם
שלאחריו. עד שבסופו
של דבר מותר
הפירוש מספר עמודים
מהגמרא אליה הוא
שייך.
בעצת גדולי ישראל
ובדי לחסון מהלומד
לשטוט עד פני עמודי
המסכת עד שענינו
יצרוד המסכת "עד כאן
שייך לרף פלוני".
העברנו את כל
הפירוש לסוף המסכת.

רבינו גרשום

בשלישה מקומות
הבהנים שומרים
בבית המקדש
אבנים: [ב]
משפטין בו הקטנות:
ובית הניצוץ. כך שמה
של לשכת: ובית
המוקד. לשכת שהיה
שם מזבחת כדאמרין
לפנין. באותו ג' מקומות
הבהנים שומרין העזרה
אבל הלוי משמחין
במקומות אחרים ככ"א
מקומות כדאמרין לקמן:
והרובים: כהנים ילדים
ופרחי כהונה. בתורים
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:

שלא הגיעו לפירקן כגון רביא: רובדין כסאות. ועליהן זקני כהנים של בית אב ישינים. ופרחי כהונה. בתורים
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:
אלהם תחת המפתחות כשהיו יסן והגדול ששוכב כד גופו עליו הוא נקרא כר. וכן מוכח ממסכת כלים [פס"ח מ"ה] דקמן
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:
אלהם תחת המפתחות כשהיו יסן והגדול ששוכב כד גופו עליו הוא נקרא כר. וכן מוכח ממסכת כלים [פס"ח מ"ה] דקמן
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:
אלהם תחת המפתחות כשהיו יסן והגדול ששוכב כד גופו עליו הוא נקרא כר. וכן מוכח ממסכת כלים [פס"ח מ"ה] דקמן
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:
אלהם תחת המפתחות כשהיו יסן והגדול ששוכב כד גופו עליו הוא נקרא כר. וכן מוכח ממסכת כלים [פס"ח מ"ה] דקמן
שהביאו שתי שערות שראיין לעבודה: כסותו. כסת שולו של חול מניח בארץ על גבי הרצפה וישן על גבי:

השם שלמה על פ"ה הרא"ש (ב) [נ"ל דעת אחר].

הדפסה ברזולוציה מס' - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
תלמוד בבלי <עז והדר> - לט מעיכה, קינים, תמיד, מידות תלמוד בבלי עמוד מס': 50 הודפס על אוצר המקומות



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones